

Projekt

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA MARKI**

z dnia 2022 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi z dnia 26 września 2022 r.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. 2022 roku, poz. 559, 1005, 1079 i 1561) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 roku poz. 2000 i 2185) Rada Miasta Marki, uchwała co następuje:

§ 1. 1. Skargę z dnia 26 września 2022 r. w sprawie możliwości przekroczenia kompetencji ustawowych przez Burmistrza Miasta Marki oraz dotyczącą programu Mareckiej Karty Mieszkańca uznaje się za niezasadną.

2. Szczegółowe wyjaśnienie stanowiska, o którym mowa w ust. 1, zawiera uzasadnienie do uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Miasta Marki do zawiadomienia skarżących o sposobie rozpatrzenia skargi wraz z informacją w zakresie przetwarzania danych osobowych, o której mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE. L.2016.119.1 z późn. zm.) oraz pouczeniem o treści art. 239 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 06.10.2022 r. Regionalna Izba Obrachunkowa w Warszawie przekazała Radzie Miasta Marki skargę z dnia 26.09.2022 r. 2022 r. mieszkanek miasta Marki dotyczącą nieprawidłowego z przekroczeniem uprawnień ustawowych wykonania przez Burmistrza Miasta Marki uchwał nr XXII/289/2020 Rady Miasta Marki z dnia 10 czerwca 2020 r. w sprawie ustalenia metody opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na nieruchomościach zamieszkałych na terenie gminy oraz ustalenia stawki tej opłaty (uchwała) polegających na przyjętym sposobie wypełniania deklaracji i obliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz odrzucenia na potrzeby wyliczenia opłaty faktur obejmujących dane rozliczeniowe z przełomu roku. Skarga zawiera zarzuty dotyczące nieprawidłowego działania pracowników Urzędu Miasta realizujących zadania w powyższym zakresie oraz braku należytego nadzoru i kontroli ze strony Burmistrza nad ww. pracownikami.

Dodatkowo, skarżące zgłosiły uwagi dotyczące sprzedaży słodczy na terenie szkoły w Mareckim Centrum Edukacyjno-Rekracyjnym w Markach, kwestionując co do zasady legalność sprzedaży, w tym jakość sprzedawanych produktów.

Ponadto, skarżące zakwestionowały program Mareckiej Karty Mieszkańca wprowadzony uchwałą nr XIX/254/2020 Rady Miasta Marki z dnia 26 lutego 2020 r. zarzucając niezgodność programu z obowiązującymi przepisami prawa, w tym m.in. w zakresie równego traktowania mieszkańców Marek, jednocześnie wnioskując o zmianę regulaminu Mareckiej Karty Mieszkańca lub o zmianę nazwy programu w zakresie sugerowanym przez skarżące.

Komisja Skarg Wniosków i Petycji Rady Miasta Marki, po przeanalizowaniu przepisów prawa, w tym aktów prawa miejscowego właściwych dla przedmiotu skargi, po przeprowadzeniu dyskusji nad merytorycznym zakresem skargi rekomenduje Radzie Miasta Marki uznanie skargi za niezasadną z uwagi na poniższy wywód.

Na wstępie należy wskazać, że Rada Miasta Marki obowiązana jest do działania w granicach przepisów prawa w tym delegacji ustawowych, które określają zasady postępowania przy uchwalaniu prawa miejscowego.

Zasady ustalania wysokości opłaty za gospodarowanie odpadów komunalnych w oparciu o ilość zużytej wody stanowi uchwała Rady Miasta Marki nr XXII/289/2020 z dnia 10 czerwca 2020 r. w sprawie ustalenia metody opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na nieruchomościach zamieszkałych na terenie Gminy Miasto Marki oraz ustalenia stawki tej opłaty, która nie została zakwestionowana przez organ nadzoru.

Zgodnie z §3 ust. 1 ww. uchwały ilość zużytej wody z danej nieruchomości będącej podstawą ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi opomiarowane średnie zużycie wody z nieruchomości, z wybranych przez właściciela nieruchomości kolejnych okresów rozliczeniowych obejmujących co najmniej 81 dni z roku kalendarzowego poprzedzającego rok uiszczenia opłaty, ustalone w oparciu o odczyt z wodomierza głównego, a obliczone w oparciu o wzór: $Z=(W:O) \times 30,42$ gdzie poszczególne symbole oznaczają, Z – ilość zużytej wody z nieruchomości [m³], W – suma zużytej wody z wybranych przez właściciela nieruchomości kolejnych okresów rozliczeniowych[m³], O – suma liczby dni zużycia wody wynikających z wybranych przez właściciela nieruchomości kolejnych okresów rozliczeniowych, 30,42 – średnia liczba dni w miesiącu w roku kalendarzowym (365 dni : 12 miesięcy = 30,42).

Z powyższego wynika, że swobodny wybór mieszkańca dotyczący okresu zużycia wody odnoszący się do kolejnych okresów rozliczeniowych obejmujących co najmniej 81 dni musi odnosić się do zużycia wody w roku kalendarzowym poprzedzającym rok uiszczenia opłaty. Uchwała nie przewiduje możliwości wyboru okresów zużycia wody z przełomu dwóch lat kalendarzowych, a tym samym możliwości wyboru faktury obejmującej okres zużycia wody na przełomie dwóch lat kalendarzowych. W tym miejscu warto zwrócić uwagę, że mieszkańcy mają możliwość indywidualnego zwrócenia się do podmiotu zajmującego się odczytem urządzeń pomiarowych (wodomierzy) na terenie miasta i zgłoszenie ilości zużytej wody w wybranym czasie w danym okresie rozliczeniowym niezależnie od okresu sczytania wodomierza przez przedsiębiorstwo Wodociąg Marecki Sp. z o.o.

Przywołana uchwała zawiera szczegółowy opis metodologii ustalenia ilości zużytej wody na potrzeby obliczenia wysokości opłaty i tym samym wytyczne dla Burmistrza, jako organu wykonawczego w zakresie jej realizowania.

To, że następnie działania w imieniu Burmistrza w powyższym zakresie podejmują i realizują upoważnieni pracownicy urzędu miasta wynika wprost z regulacji art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2022 r. poz. 559, 1005, 1079 i 1561), w myśl którego cyt. *wójt (burmistrz) wykonuje zadania przy pomocy urzędu gminy (miasta)*.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że jakkolwiek niezadowolone skarżących co do braku podstaw do uwzględnienia zużycia z przełomu dwóch lat nie daje podstaw do kwestionowania legalności działań Burmistrza czy pracowników Urzędu Miasta w tym zakresie. Prowadzenie rozliczeń za wodę stanowi normalne działanie organu w ramach ustawowych zadań gminy.

W zakresie wątpliwości co do sprzedaży słodyczy na terenach szkół, należy wskazać, że materię tę regulują przepisy ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz.U. z 2022 r. poz. 2132), a dokładniej art. 52c wraz z aktem wykonawczym do tej ustawy. Przeprowadzone dotychczas kontrole uprawnionych służb / instytucji nie wykazały nieprawidłowości w powyższym zakresie. Niezależnie od powyższego należy wskazać, że przywołana w skardze *budka z lodami* usytuowana jest nie na terenie szkoły, a na terenie Mareckiego Centrum Edukacyjno-Rekreacyjnego i w tym przypadku nie mają zastosowania przepisy obowiązujące na terenie szkół.

Jeżeli chodzi zaś o wątpliwości dotyczące programu „Marecka Karta Mieszkańca”, który został wprowadzony uchwałą nr XIX/254/2020 Rady Miasta Marki z dnia 26 lutego 2020 r. należy wskazać, że program ten stanowi element polityki społecznej realizowanej w Gminie Miasto Marki. Założeniem programu jest wspieranie mieszkańców, którzy odprowadzają podatki na rzecz gminy i z tego tytułu mogą korzystać z dodatkowego wsparcia. Celem programu jest poprawa warunków życia mieszkańców. Tworzenie mechanizmów przyjaznych dla mieszkańców zwiększających dostępność obiektów oraz wydarzeń kulturalnych, sportowych i rekreacyjnych. Umacnianie poczucia tożsamości lokalnej mieszkańców, poszerzanie oferty spędzania wolnego czasu. Udział w programie ma charakter dobrowolny. Przystąpienie i skorzystanie z uprawnień wynikających z udziału w programie wymaga spełnienia określonych warunków, w tym warunków przywołanych przez skarżące w treści pisma. Nie oznacza to jednak, wbrew sugestiom skarżących, iż dostęp do programu jest ograniczony. Osoby nieosiągające dochodu albo rozliczające się wspólnie ze współmałżonkiem, są osobami bezrobotnymi lub osobami do 26 roku życia, mogą otrzymać kartę mieszkańca tak jak wszyscy, którzy odprowadzają podatki na rzecz gminy, tak więc nie ma mowy o dyskryminacji bądź lepszym traktowaniu tylko niektórych mieszkańców. Natomiast fakt zameldowania nie jest równoznaczny z odprowadzaniem podatków na rzecz danej gminy. Co więcej organy nadzoru

kwestionują w tego typu programach wprowadzanie obowiązku meldunkowego jako metody potwierdzającej fakt zamieszkiwania w danej gminie. Co istotne dotychczas organ nadzoru nie zakwestionował legalności przedmiotowego programu, a zatem należy stwierdzić, że jest on zgodny z prawem, z przepisami dotyczącymi równego traktowania mieszkańców przez władze publiczne i ich niedyskryminowania z jakiegokolwiek powodu.

Tym samym, twierdzenie skarżących o konieczności wprowadzenia zmian w programie należy uznać za niezasadne.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Rady Miasta Marki zasadnym stało się podjęcie przedmiotowej uchwały uznając skargę za niezasadną.